

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

II-то обикновено Народно Събрание.

XII ЗАСЪДАНИЕ ВЪ НЕДѢЛЯ 6 АПРИЛИИ 1880 ГОД.

(Начало 1 часа 20 минути подиръ пладнѣ подѣ председателството на П. Р. Славейковъ).

Председателъ: (Звъни.) Ще се чете списъкътъ на депутатитѣ, за да се види, да ли може да се отвори засѣданието.

Секр. Коевъ: (Чете списъка. Послѣ прочитанието.) На 5 Априлий отсъствуваха: Хр. Стояновъ, Митроп. Мелетий, Петко Горбановъ, Христо Стефановъ, Г. Тишевъ, Г. Кирковъ, Д-ръ Антоновъ, Г. Геровъ, Д-ръ Минчовичъ, Ниязимъ Бей, Азисъ Ефенди, Начевичъ, Тодоръ Станчовъ, Дим. Бърновъ, Т. Икономовъ, К. Стоиловъ.

Председателъ: Днесъ отъ 171 представители отсъствуватъ 30 души съ касиранитѣ. Присѣдствуватъ 141 души. Има вишегласие. Има ми право да отворимъ засѣданието, и азъ обявявамъ засѣданието за отворено. При това има да забѣлѣжж, че Н. Пр. Епископъ Климентъ Браницкій извѣстява, че е днесъ боленъ и не ще може да дойде на засѣданието. Послѣ има едно писмо отъ г-на Начевича, на когото изборътъ оставихми висаещъ, заради неговото подданство.

Секр. Коевъ: (Чете писмото отъ г-на Начевича, въ което обявява, че той до послѣдната война е билъ турски подданикъ, а отъ тогава до днесъ е български подданикъ.)

Председателъ: Приема ли Народ. Събрание заявлението на г-на Начевича? (Гласове: Приема.) Признава ли Народ. Събрание г-на Начевича за законно избранъ депутатъ? (Признава.) Който го не признава да си дигне ржката. (Никой не дигна.) Сега ще се четатъ протоколитѣ.

Секр. Золотовъ: (Чете протоколитѣ отъ IX засѣданието.)

Председателъ: Има ли нѣкой да направи нѣкаква забѣлѣжка?

Живковъ: Относително до чуждото подданство на г-на Радославова, азъ не съмъ казалъ, че азъ знамъ, но че той ме е натоварилъ, да го кажа на Нар. Събрание.

Ст. Попповъ: За дохожданието въ първото Народ. Събрание, кога станж въпросъ: да ли да се платятъ прогонни пари и споредъ кое рѣшение да се платятъ, т. е. споредъ рѣшението на първото или сегашното Народ. Събрание; рѣши се споредъ рѣшението на първото Събрание да се даджтъ, но то не е тамъ забѣлѣжено.

Председателъ: То ще стои въ стенографическиятъ протоколи. Имамъ да забѣлѣжж, колкото да се мине въ протоколътъ, че касиранитѣ депутатъ отъ

Хаджиоглу-Пазарджикъ, г-нъ Иорданъ Хаджи Ивановъ, даде едно прошение, което ще се даде на комисията, която разглежда прошенията. Той предполага, като двамата сж касирани, да ли и онзи, който е останалъ, не подлежи на сжщата категория, като нѣма изискуемото число гласове на избирателитѣ. Азъ желая само да се забѣлѣжи въ протоколътъ, колкото да се не каже, че не се е зело въ внимание. Малко подиръ това, мисли, да се справимъ съ списъкътъ, и които отъ депутатитѣ по 2 или по 3 дена сж липсвали, да имъ се пише едно писмо, споредъ рѣшенieto на Народното Събрание, че нѣма да имъ се плаща, ако не дохождатъ. Сега имамъ на дневенъ редъ избиранieto на лицата, които да съчинятъ единъ адресъ, който трѣба да дадемъ въ отговоръ на Княжеското слово. Първо ще попитамъ Народното Събрание, отъ колко души желя да бжде тая комисия?

Грѣнчаровъ: Азъ мисля, че не ще да трѣба повече отъ 5 лица. Само да се избиратъ такива хора, които познаватъ работата.

Маноловъ: Азъ мисля, за да не ставатъ послѣ голѣми разисквания, когато ще се прочете проектътъ, то въ комисията да има повече чловѣци; за това предлагамъ, да се избержтъ 12 души по явно гласоподавание.

Д-ръ Молловъ: Имамъ да възразя на г-на Манолова, като той желяе да бждтъ 12 лица въ комисията. Извѣстно е, кога нѣщо се пише, гдѣто има много души, то не може да се направи нищо. Ако има едно или двѣ лица, то найдобрѣ могатъ да го направятъ. Но, ако има 10 души, то е вече по мжно. За това съмъ на мнѣние, да бждтъ по малко лица и работата по скоро ще се свърши.

Предсѣдатель: Има ли нѣкой да говори? Какъ мисли Народното Събрание, да ли споредъ предложението на г-на Грѣнчарова да бждтъ 5 или 6 души, или споредъ мнѣнието на г-на Манолова да бждтъ 12 души?

Свещ. Бобошевский: Понеже се породиха двѣ мнѣния, то азъ предлагамъ, да земемъ средно число, и да бждтъ 9 души.

А. Цановъ: Азъ съмъ на мнѣнието на г-на Грѣнчарова и на г-на Д-ра Моллова и мисля, че 5 души е достаточено.

Стамбуловъ: Азъ предлагамъ да бждтъ 9 души, и то на основание на това, че всичко, което щѣло да се разисква тукъ, частно ще го разисква комисията. Ако има 9 души въ комисията, тогава може да се разисква тамъ проектътъ по добрѣ, и може да се случи да го приеме Събранието безъ да се разисква.

П. Станчовъ: Азъ предлагамъ да бждтъ 9 души, за да може по добрѣ да се разисква въ комисията. Адресътъ е отъ голѣма важность, и колкото

повече хора бждтъ въ комисията, толкова по добрѣ ще представляватъ мнѣнието на народа въ Народното Събрание. Твърдѣ е възможно да се приеме послѣ адресътъ безъ всѣкакво разисквание. И това може да стане само въ този случай, ако да бждтъ достаточено чловѣци въ комисията.

Маноловъ: Споредъ думитѣ на г-на Станчова, колкото повече лица, толкова по добрѣ. Тогава трѣбаване цѣлото Събрание да бжде въ комисията, и тогава ще имаме повече хора тамъ.

Предсѣдатель: Азъ мисля, че въпросътъ е исчерпанъ. (Исчерпанъ е.) Приема ли Народното Събрание да бжде комисията отъ 6 или отъ 9 души? (Гласове: отъ 9.) Приема ли Народното Събрание да бждтъ 9 души?

Д-ръ Молловъ: Първото предложение трѣба да се даде първо на гласоподавание.

Предсѣдатель: Това е излишно. Настояватъ ли г-нъ Грѣнчаровъ на вашето предложение?

Грѣнчаровъ: Ако рѣши Народното Събрание 9 души, то и азъ съмъ съгласенъ.

Предсѣдатель: Приема ли Народ. Събрание 9 души да бждтъ? (Приема се.) Искан ли Народното Събрание да бжде явно или тайно гласоподавание? (Гласове: Явно — Тайно.)

П. Станчовъ: Азъ предлагамъ да бжде тайно. Предсѣдатель: Има ли 10 души, които искатъ тайно гласоподавание? (Има.) Ще се распусне Събранието на 5 минути, да се напишжтъ бюлетинитѣ.

(Послѣ распусежтъ.)

Секр. Коевъ: (Чете списъка на депутатитѣ, които гласоподаватъ.)

Предсѣдатель: (Звъни.) Да видимъ слѣдствието на гласоподаването.

Секр. Даневъ: (Чете.)

Избранъ Стамбуловъ съ 109 гласа.

„ Михайловский „ 105 „

„ Д-ръ Молловъ „ 77 „

„ Каролевъ „ 79 „

„ А. Цановъ „ 78 „

Тия иматъ пълно вишегласие.

П. Станчовъ получилъ 62 гласа.

Гинчевъ „ 55 „

Ковачовъ „ 58 „

Пановъ „ 46 „

Тия иматъ найвише гласове отъ другитѣ.

Предсѣдатель: Първитѣ 5 лица иматъ пълно вишегласие. Другитѣ, мисля, да ги избере Народното Събрание по явно гласоподавание.

Грѣнчаровъ: Като послѣднитѣ четири сж имали найголѣмото число гласове, азъ предлагамъ да ги приемемъ съ явно гласоподавание.

Стамбуловъ: Азъ не разбирамъ, защо да се

гласоподава за това. За да може да се отвори Събранието, трѣба да има 85 души, тогава ако сж получили 45 гласове, то тѣ сж избрани, и не трѣба друго вишегласие.

Савва Илиевъ: Азъ мисля, че както Събранието не може да се створи, когато не присъствуватъ повече отъ половината на депутатитѣ; тъй и лицата, които се избиратъ за въ нѣкоя комисия, за да иматъ вишегласие, трѣба да получатъ повече отъ половината гласове на присъствующитѣ представители.

М. Радославовъ: Азъ бихъ желалъ да зная, на какво основание, споредъ мнѣнието на предговорившия г-нъ Савва Илиевъ, трѣба да има избраний вишегласие.

Стамбуловъ: Вишегласие може да има заради отварянieto на Събранието, така щото, ако нѣма поне 85 души, Събранието не може да се отвори. Това е вишегласие абсолютно, но има и относително вишегласие, т. е. когато получи при избиранието чловѣкъ наймного гласове; той има тогава вишегласие и се избира.

Пановъ: Въ врѣмето на изборитѣ, на които прегледахми протоколитѣ, имаше случай да видимъ, че по относително вишегласие да се избиратъ, на пр. по тия избори които станахж на 20 число, и споредъ тѣхъ, който е получилъ относително вишегласие, той се е и считалъ за избранъ. Въ този случай би било добръ, сжщата мѣрка да се приемне относително вишегласие.

Савва Илиевъ: Азъ мисля, че това би трѣбало да се опредѣли въ правилникътъ. Въ Търновското Събрание това бѣше опредѣлено тъй: Едно лице, за да бѣде избранно, трѣба да получи повече отъ половината гласове на присъствующитѣ депутати. Защото въ сегашния правилникъ това не е опредѣлено, и ние ще имаме още други подобни случаи, като много пжти ще имаме да избирами комисии за разни предмѣти. За това е добръ, да се опредѣли отнапредъ, какъ да се изброятъ гласоветѣ, и кои ще се считатъ избрани: тѣзи ли, които получаватъ найголѣмо число гласове, или тѣзи, които иматъ вишегласие, повече отъ половината на присъствующитѣ депутати?

Ик. попъ Тодоръ: Азъ не зная, какво друго вишегласие може да се мисли, освѣнъ това, че който отъ личното число на представителитѣ има помалко отъ половината, той нѣма вишегласие, и който има повече отъ личното число представители, се счита за избранъ по вишегласие.

Савва Илиевъ: Азъ приемамъ тази забѣлка като напълно съгласна съ моето предложение.

Предсѣдателъ: Относително вишегласие е това: Като получи нѣкой наймного гласове, но нѣма

повече отъ половината. Вишегласието, което се искава, мисля, че трѣба да бѣде: да има повече отъ половината на присъствующитѣ представители, и на мнѣнието съмъ, да се забѣлжи въ протоколътъ за поправление на правилникътъ. Пакъ ще кажж, че може тия, които сж получили наймного гласове, безъ да иматъ вишегласие, може Народ. Събрание да ги приеме съ явно гласоподаване. Така може Народ. Събрание да потвърди избраниитѣ съ найголѣмо число гласове, за да се допълни комисията.

Стамбуловъ: Тукъ е въпросътъ за относителното вишегласие. Тия хора иматъ наймного гласове отъ другитѣ, и заради това иматъ и вишегласие, и не трѣба да се избиратъ още веднажъ.

Самсаровъ: Азъ не зная, какво ще се направи, ако въ тѣзи гласове нѣмаше нито единъ отъ деветѣтѣ души пълно вишегласие? Тогази трѣба да подпаднатъ, щото венчки да се отхвърлятъ. Азъ искамъ, при такива избори да се приеме относително вишегласие, и който най-много гласове получи, той да се счита за избранъ; защото другояче може нѣкой пжтъ да гласоподавами, и не ще да имаме никакви резултати.

Грънчаровъ: Пълно вишегласие се счита, кога получи нѣкой повечето гласове отъ половината. Но тукъ всичкитѣ избрани не сж получили пълно вишегласие. Тогава въ протоколътъ да се забѣлжи, че при гласоподаване трѣба избраниитѣ да получи повече отъ половината. А сега да приемемъ тѣзи лица съ явно гласоподаване, и да свършимъ работата.

Стамбуловъ: Членъ 114 на Конституцията казва: (Чете чл. 114) и 116 казва: (Чете го.) Така щото тукъ е предвидено, че даже по законопроектитѣ, които сж поважни отъ една комисия, се рѣшаватъ отъ вишегласие на присъствующитѣ. Ако при единъ законопроектъ отъ 171 души представители присъствуватъ 86, и дали сж гласове 45 души за този законопроектъ, проектътъ се приема. То значи, че като се приеме проектътъ, то Конституцията допуца и относително вишегласие. Защото тия 45 души не правятъ ни една четвъртъ часть на пълното число представители, които би трѣбало да присъствуватъ въ Събранието. За това, мисля, да се приеме за такива работи, като избиранието на комисии, относително вишегласие.

Д-ръ Молловъ: Азъ не съмъ съгласенъ съ г-на Стамбулова. Вишегласие се разумѣва отъ личното число представители въ засѣданието. И за това, онѣзи, които получиха помалко отъ половината на присъствующитѣ депутати, да се избержтъ, за да се не препирами съ явно гласоподаване. И то, именно, на редъ, както получихж числото на гласоподаването.

Стамбуловъ: Тогазъ желая да попитамъ: колко бѣхъ всичкитѣ бюлетини въ урната?

Предсѣдатель: 118.

Икон. попъ Тодоръ: Азъ мисля, да се не маемъ, че ще бѣде найхубаво, да се предлагать отъ предсѣдателя на гласоподаване.

Стамбуловъ: Тогава да се земе въ внимание предложението на г-на Д-ра Моллова, да се броятъ гласовѣ на присѣдствующитѣ, и тѣзи, които иматъ поголъмо число отъ 60, иматъ пълно вишегласие.

Предсѣдатель: Желаетъ ли Народ. Събрание чрезъ явно или чрезъ тайно гласуване да се допълни числото на гласовѣ на тѣзи, които не сж добили при тайното гласуване пълно вишегласие? Тѣзи лица сж: Г-да Ковачовъ, Грънчаровъ и Пановъ. Приема ли ги Народ. Събрание за избрани въ комисията? (Приематъ се.) Желаетъ ли Народ. Събрание да пристѣпимъ къмъ избиранieto на една комисия, която ще разгледа прошенията, които постѣпватъ въ Народ. Събрание? Има и отъ първото Събрание нѣкои прошения неразгледани. Азъ желая да напомня на Събранието, че трѣба да се пази при избиранieto на тази комисия, да бждатъ избрани лица, които разбиратъ закона и сждебния редъ, за да можтъ да обсждатъ тѣзи прошения, къмъ кое министерство се отнасятъ, защото има прошения, които се отнасятъ на пр. къмъ сждебната часть и така и др. Азъ съмъ на мнѣние, че трѣба да се избере тази комисия съ явно гласуване, защото е вече много късно. За това нека всѣки отъ г-да депутатитѣ представятъ отъ Събранието лица, и предсѣдательтъ ще пита: приема ли ги Народ. Събрание?

Д-ръ Минчовичъ: Понапредъ трѣба да се опредѣли числото.

(Единъ гласъ: Азъ съмъ тоже на това мнѣние.)

Предсѣдатель: Трѣба да се помисли, че комисията ще има работа презъ всичката сессия; за това, мисля, много лица да не земемъ, защото ни трѣба за други комисии. Колко лица сматря Народ. Събрание за достаточнo?

Д-ръ Молловъ: Това ще бѣде една постоянна комисия, която ще има презъ цѣла сессия работа, и трѣба всѣко прошение да разгледва. Подобрѣ ще бѣде да нѣма много лица. Азъ мисля, че сж достаточно три лица.

Расолковъ: Азъ мисля, че тази комисия ще има довольно много работа; за това сж твърдѣ малко 3 лица. Поне 5 души трѣба да бждатъ въ нея. (Гласове: Твърдѣ е много.)

П. Станчовъ: Първо не се рѣши това предложение, депутатитѣ ли ще предлагать лица или бюрото.

Предсѣдатель: Най-напредъ трѣба да се опредѣли числото.

Храновъ: Азъ мисля, че трѣба да бждатъ 5 лица; защото има твърдѣ много прошения отъ минжлото засѣданне. Освѣнъ това, дошли сж много нови прошения; за това сж малко тримина. Азъ предлагамъ 5.

Рангелъ Костовъ: Азъ съмъ на мнѣнието на г-на предговорившия, защото много прошения вече сж дошли и много има да дойджтъ. За това нужно е да се разгледватъ, за да не останжтъ не-прегледани. Азъ мисля, отъ 5 души на горѣ да не сж, но и долѣ да не сж.

Свещ. Радовъ: Между членовѣ на тази комисия, за която предлага Народ. Събрание 5 души, азъ мисля, че добрѣ би било, да има и нѣкои отъ мусулманскитѣ депутати.

Стамбуловъ: Азъ бихъ се съгласилъ, ако да знаехъ официалния языкъ; но като не знаятъ, то помного е непотрѣбно тѣхното присѣствие.

Расолковъ: Азъ искамъ да кажъ сжщото, както и предговорившия, като виждамъ и затруднения въ този случай. Хората не познаватъ языка, и трѣбало би да имъ се превожда всичко, що има въ прошенията.

Храновъ: Трѣбало би да имъ се даде преводчикъ.

П. Станчовъ: Азъ ще се съглася съ отца Радова, толкова повече, защото въ прошенията ще се срещать и турски подписи. Нашия официаленъ языкъ — българскій е задължителенъ, но като се намиратъ отъ скоро подъ българско управление, то не знаятъ още точно языка.

Симидовъ: Въпросътъ е: колко лица трѣба да се избержтъ въ тази комисия? Това не е още рѣшено, а трѣба да се рѣши по-напредъ.

Стамбуловъ: И азъ мисля, че трѣба да се опредѣли: колко лица ще бждатъ?

Предсѣдатель: Има двѣ предложения: едно-то на г-на Моллова, който показва като достаточно число три лица, а второто на г-на Расолкова, който изисква 5 души. Тогазъ е на редъ, да се гласува за мнѣнието на г-на Д-ра Моллова. Какъ мисли Народ. Събрание, приема ли да сж три лица?

Пановъ: Най-напредъ се каза, че не трѣба да се зематъ много лица за тази комисия, защото ще трѣба и за други комисии. И това е истина, ще трѣба и. И за това, азъ мисля, че за сега да избереиъ 3 лица, а ако се окаже много работа, тогазъ може да се избержтъ още нѣколко лица. (Гласове: Съгласни.)

Предсѣдатель: Туй е едно ново мнѣние, което иде да подкрѣпи първото. Тогазъ питамъ Народ. Събрание: приема ли предложението на г-на

Д-ра Моллова, съ прибавлението на г-на Панова? (Приема.) Който го не приема да си дигне ръката. (Никой не дигна.) Какъ искате да се предложатъ тѣзи лица, бюрото ли или депутатитѣ? Има ли нѣкой да направи предложение?

Михайловский: Азъ мисля, както напомни и г-нъ председателъ, че трѣба въ тази коммисия да има вѣщи лица, и да сж отъ административни клонове, и отъ сѣдебната частъ. За това, желателно е, да се избержтъ такива лица. Азъ предлагамъ г-на Иорданъ Тодорова, г-на Симеонъ Енчева и г-на Расолкова.

Председателъ: Азъ бихъ желалъ по единъ да се предлага.

Стамбуловъ: Ако ми е позволено, азъ предлагамъ, отъ моя страна, г-на Георгия Живкова.

Д-ръ Молловъ: Азъ предлагамъ г-на Хранова.

Председателъ: Желаетъ ли другъ нѣкой да се произнесе върху това?

Грънчаровъ: Азъ ще прѣдложж 3.

Предсѣд: Само по единъ.

Грънчаровъ: Азъ мисля, г-нъ Сукнаровъ, г. Михайловский и г. Д-ръ Моллова.

П. Станчовъ: Азъ незная, дали 10 души неискать тайно гласоподавание.

Михайловский: Азъ поменяхъ, че тѣзи коммисия ще има постоянно работа до края на Народ. Събрание; слѣдователно, тѣзи лица ще ся извиняватъ, когато ще се поканятъ въ друга една коммисия, и ще иматъ право за това, защото иматъ достаточна работа. За това, трѣба да бждемъ внимателни, да наредимъ тѣзи сили за тѣзи коммисия, които ще ни трѣбать за законопроектитѣ.

(Единъ Гласъ: Азъ предполагамъ г-на Сукнарова).

Пановъ: Азъ мисля, че това условие не може да се тури за тая коммисия, защото коммисията тамъ може да нѣма работа, мисля че ще е подобръ, щомъ свърши работата си, коммисията да заяви, тогава може да се избержтъ членове и въ друга коммисия.

Предсѣд: Азъ напомняванъ на говорящия правилникътъ.

Михайловский: Който е избранъ въ една коммисия, освобождава се да се избере въ друга коммисия.

Расолковъ: Членове, избрани въ една коммисия, могатъ да се избержтъ и въ друга, ако нѣматъ работа, то тѣ ще приематъ да бждатъ членове и на друга коммисия.

Михайловский: Правилникътъ казва, че членове, избрани въ една коммисия, неможтъ се избра въ друга.

Предсѣд: Неможемъ да се връщамъ на свършени въпроси: г. Михайловский предложи трима;

т. е. Г. И. Тодорова, Г. Сим. Енчева и още единъ. Но, азъ мисля, че само по единъ може да са предлага. Г. Михайловский предложи г-на Тодорова; г. Стамбуловъ предложи г-на Живкова, а г. Д-ръ Молловъ — г-на Хранова.

(Единъ гласъ: За всеѣки единъ отъ тѣзъ отдѣлно да се гласува).

Предсѣд: Приема ли Народ. Събрание да се избере г. Тодоровъ въ тѣзи коммисия? (Неприема). Който го приема да си дигне ръката. (Никой не дига). Приема ли г. Г. Живкова? (Приема). Който го неприема да си дигне ръката. (Никой не дига). Приема ли г. Хранова? (Приема). Който го неприема да си дигне ръката. (Никой не дига).

П. Станчевъ: Сега да се предложи още единъ отъ председатели.

Предсѣд: Азъ прѣдлагамъ г. Расолкова. Приема ли го Народ. Събрание? (Приема). Който го неприема да си дигне ръката. (Никой не дига).

Св. Радовъ: Азъ мисля, че добръ би било да се притури и единъ Турчинъ.

Председателъ: Ние нѣма да се връщамъ върху рѣшени предмѣти. Сега остава да поговоримъ за коммисията, която има да състави отговорътъ на тронната рѣчь. До кога мисли коммисията, че ще свърши работата си? Азъ съмъ на мнѣние, че не е трудна работа, и може да се побърза. До кога мисли, че ще може да свърши?

Стамбуловъ: Наистина, изработванъето на отговора не е твърдѣ трудно, но въпросътъ е да ни не отнима вънкашнитѣ обстоятелства врѣмето. Зарадъ туй, мисля, да се даджтъ 5 дена врѣме. Отговорътъ на тронната рѣчь може да се напише въ единъ или въ два часа, но може да се яватъ нѣкои вънкашни обстоятелства, които ще се касаятъ за адреса, и за които ще се изгуби много врѣме. Може да се покажатъ и тамъ въпроси, за които трѣба да се попита Събранието. Зарадъ туй мисля, че трѣба да се даде срокъ отъ 5 денье; но ако се свърши работата за 2 дена, тогачъ ще да престане.

Симидовъ: Азъ предлагамъ срокъ отъ три дена.

Д-ръ Молловъ: Азъ мисля, че има въпроси, за които трѣба да се помисли, затова неможемъ да бързамъ. Както и да е, два или три денье трѣбать за тази работа, и до четвъртъкъ или петъкъ ще можемъ да свършимъ.

Ик. П. Тодоръ: Азъ мисля, че като каза г-нъ Стамбуловъ 5 денье, той мисли най-малко 5 денье, но азъ мисля че трѣба да се каже най-късно отъ 5 денье; защото, ако свършатъ за единъ или два дена, тогачъ можтъ и понапрѣдъ да представятъ доклада си.

Симидовъ: Това не може да се ограничи, и да се каже най-късно отъ 5 дѣне, защото може да се продължи работата.

Стамбуловъ: Азъ предлагамъ въ петъкъ да се опредѣли, защото тогазъ вече ще може да се представи доклада. (Гласове: Съгласни.)

Предсѣдателъ: Приема ли се предложението на г-на Стамбулова, въ петъкъ да се представи докладътъ? (Гласове: приема се!) А до петъкъ какво ще правимъ?

Грънчаровъ: Г-нъ предсѣдателъ пита шо ще правимъ до петъкъ; азъ мисля, че имамъ да избираме една комисия, която да прегледа злоупотрѣбленията по изборитѣ. Ще ли изберемъ тази комисия послѣ адреса, или сега, когато имамъ врѣме? (Гласове: послѣ.) Азъ мисля, че има много работи, които трѣба да изслѣдва комисията. За такива работи може да се свърши въ срѣда и да се говори върху онѣзи лица, които сж явно нарушили закона; и ако се покаже, че сж виновати, да се предадѣтъ на съдъ.

Стамбуловъ: Азъ мисля, че въ срѣда не може да бѣде засѣдание, защото членовѣтъ на адресната Комисия, не ще могатъ да присѣтствуватъ, като иматъ работа съ адреса. А желателно е да се не правятъ такива работи въ отсъствието на толкова си депутати.

Цановъ: Азъ неразбирамъ, като се дава на адресната комисия до петъкъ да представи докладътъ си, че нетрѣбало нищо да се върши въ това врѣме. Менѣ се чини, че можемъ да изберемъ комисията, за която г-нъ Грънчаревъ предлага, за да не губиме врѣме: Азъ мисля, че нищо нѣма, ако се съберемъ въ срѣда на 1 часъ за да видимъ, какво ще правимъ.

II. Станчовъ: Има друго нѣщо, което Нар. Събрание може да направи преди да се подаде адреса на любимия ни Князь. Това е, че трѣба онѣзи депутати, които сж избрани отъ по нѣколко мѣста, въ разстояние на нѣколко дѣне да изиятъ, на кои мѣста приематъ. Ако нѣкой не изяви, тогазъ Нар. Събрание рѣшава по жребие, кое мѣсто остава за него. Така предписва 27 ст. отъ изб. законъ.

Заради туй, въ разстояние на това праздно врѣме, Нар. Събрание може да се събере и да разгледа този въпросъ, за да опредѣли послѣ чрезъ надлежната властъ допълнителнитѣ избори.

Стамбуловъ: Азъ поддържамъ предложението на г-на Станчова-

Предсѣдателъ: Тогазъ има двѣ предложения. Едно: да се избере комисия, която да разгледа злоупотрѣбленията върху изборитѣ, а друго: депутатитѣ, които сж избрани отъ много мѣста, да изиятъ, кои мѣста приематъ. Азъ мисля, да свърши съ забѣлѣжката, че тази комисия може да остане за по-подиръ; а колкото за предложението на г-на Станчова, може да са гласоподава. Приема ли Нар. Събрание това предложение: да се съберемъ въ срѣда за да видимъ мнѣнието на тѣзи, които сж отъ нѣколко мѣста избрани, за кое мѣсто приематъ изборътъ? (Приема се.) Тогазъ въ срѣда ще се съберемъ въ обикновенното врѣме, ще прочетемъ протоколитѣ, и ще разгледаме тѣзи работи, за които бѣше сега заключено. Съ туй условие Събрание-то е распуснато.

(Конецъ 4 ч. 45 м. послѣ пладня).

Предсѣдателъ { *П. Р. Славейковъ.*

Подпредсѣдатели { *Дрѣ. И. Браделъ.*
Н. Суннаровъ.

Секретари: { *И. Даневъ.*
Хр. Баларевъ.
В. П. Золотовъ.
К. Коевъ.

Управитель на стенографическото бюро А. Безеншекъ.